

erhvervelse. Har denne ikke været afgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes som anskaffelsessum eller afståelsessum den pågældende fordrings eller kontrakts handelsværdi på overdragelsestidspunktet. Reglerne i 1.-3. pkt. gælder ikke i det omfang, erhververen efter skattelovgivningens regler indtræder i overdragerens skattemæssige stilling.

§ 35. Indskud af en fordring eller kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed eller i en selvpensioneringsordning, der er omfattet af selskabsskatningsloven, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på indskudstidspunktet. Udlodning af en fordring eller kontrakt fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed eller en selvpensioneringsordning som nævnt i 1. pkt. sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet.

§ 36. En fordring eller gæld, jf. dog stk. 2, samt en kontrakt, der bliver omfattet af skattepligt her i landet, og som ikke i forvejen er omfattet af skattepligt her i landet, anses for anskaffet eller stiftet på det faktiske anskaffelsestidspunkt til handelsværdien på tilflytningstidspunktet, jf. selskabsskatteovens § 4 A og kildeskattelovens § 9. Når et selskab m.v. eller en person efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst indgået mellem Danmark og en fremmed stat, Færøerne eller Grønland bliver hjemmehørende i Danmark, sidestilles dette ved anvendelsen af reglen i 1. pkt. med indtræden af skattepligt her i landet.

Stk. 2. Ved skattepligtens indtræden anses gæld, der er stiftet på de vilkår, som er nævnt i § 22, stk. 1, for stiftet eller overtaget på tidspunktet for skattepligtens indtræden. I disse tilfælde opgøres den skattepligtige gevinst ved skattepligtens indtræden som forskellen mellem gældens værdi på tidspunktet for skattepligtens indtræden og det beløb, som debitor skal indfri.

§ 37. Gevinst og tab på fordringer og gæld samt kontrakter omfattet af reglerne i denne lov betragtes som realiseret, hvis gevinsten eller tabet vedrører en fordring, gæld eller kontrakt, der omfattes af skattepligt her i landet, og denne skattepligt ophører af anden grund end den skattepligtiges død. Når et selskab m.v. eller en person efter bestemmelserne i en

dobbeltbeskatningsoverenskomst indgået mellem Danmark og en fremmed stat, Færøerne eller Grønland bliver hjemmehørende uden for Danmark, sidestilles dette ved anvendelsen af reglen i 1. pkt. med ophør af skattepligt.

Stk. 2. Gevinst og tab, der anses for realiseret efter stk. 1, opgøres efter reglerne i §§ 25-28 og §§ 31-34, dog at værdien ved realisationen træder i stedet for afståelses- eller indfrielsessummen.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 gælder kun for personer, der har været skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2 og for selskaber m.v., der har været skattepligtige efter selskabsskatteovens § 2, i en eller flere perioder på i alt mindst 7 år inden for de seneste 10 år før skattepligtsophøret eller flytningen af skattemæssigt hjemsted. Reglerne i stk. 1 gælder dog også, hvis fordringen eller kontrakten er erhvervet fra den skattepligtiges ægtefælle og denne opfylder betingelserne i 1. pkt. Reglerne i stk. 1 gælder ligeledes for skattepligtige, der er indtrådt i overdragerens skattemæssige stilling efter kildeskattelovens § 33 C.

Stk. 4. Skat, der er betalt til fremmed stat, til Færøerne eller Grønland af gevinst ved afståelse eller indfrielse, kan fradrages i den beregnede skat i det omfang, den betalte skat vedrører gevinst, der er beskattet her i landet. Fradraget kan dog højst udgøre et beløb, der svarer til den danske skat. Hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, med Færøerne eller med Grønland, gives der dog ikke fradrag for et større skattebeløb end det, som denne stat, Færøerne eller Grønland har et ubetinget krav på at opbære efter overenskomsten. Når der sker beskatning ved ophør af skattepligt for fordringer, gæld eller kontrakter, der har været omfattet af skattepligt efter kildeskattelovens § 2 eller selskabsskatteovens § 2, gives der dog ikke fradrag for den skat, som er betalt i den stat, hvori personen eller selskabet er hjemmehørende.

Stk. 5. Reglerne i kildeskattelovens § 26 A, stk. 2, og § 26 B gælder ikke for overdragelse af fordringer og kontrakter omfattet af stk. 1 mellem ægtefæller, der efter reglerne i kildeskattelovens § 4 anses for samlevende, hvis en af ægtefællerne skattemæssigt er hjemmehørende i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

§ 38. Mindsterenten fastsættes for halvårene januar-juni og juli-december, jf. dog stk. 2.